

Interès per la realitat L'interès és l'energia vectorial de la Intel·ligència Humana (IH). El represento amb el dit índex, el dit de l'atenció, el que apunta a allò important que motiva i orienta. L'interès fa de la IH una intel·ligència primordialment sensitiva, emotiva i valorativa. Per copsar-ne la seva importància només cal considerar dos fets. Primer, quan l'interès en lloc d'apuntar vers la realitat apunta a l'ego individual o col·lectiu, perverteix la resta de CCC, generant la societat de domini i explotació. Segon, quan durant el Renaixement europeu, l'interès canvià de direcció deixant d'apuntar al passat per repetir-lo, a fer-ho vers el futur per crear-lo, aleshores començà la segona gran mutació cultural de la humanitat deixant enrere l'agrícola: la mutació del Sapiens al Quaerens, tan necessària si no volem acabar malament.

Comunicació semiòtica El seu primer exponent és la parla basada en sons articulats que transporten significats sobre un referent present o no. La represento amb el dit del mig, el mediador, l'eix de la mà creativa. La parla ens allibera del mecanisme estímul-resposta bàsic per a la vida animal. Entre estímul i resposta hi interposem la parla amb la seva riquesa de significats, la més meravellosa de les capacitats de la IH, obrint sense límits la imaginació humana. Així la IH és principalment lingüística, com també ho són els models que crea, entre ells la Intel·ligència Artificial (IA), fet que diferencia ambdues de la pura intel·ligència animal. Tot allò que incideix en la comunicació transforma la vida humana. Per tant és urgent investigar a fons l'actual impacte de les tecnologies de la informació i comunicació, TIC, sobre la comunicació humana.

Simbiosi subsidiària És la capacitat de vida en comú –incloent 'hi la Terra - de cooperar, de servei mutu, que represento amb el dit anular, el de l'anell. L'anomeno simbiosi subsidiària per notar que ja no pot ser jeràrquica com en el passat pre-industrial. Perquè la creativitat exigeix que cada organització humana posseeixi el màxim d'autonomia que pot exercir responsablement en intradependència amb les altres institucions, començant per l'individu fins l'ONU.

Investigació generalitzada. És la distintiva de l'Homo Quaerens. La represento amb el dit petit perquè ha estat l'última a créixer sistemàticament a partir del Renaixement, però encara restringida a certes especialitats, particularment les tecnocientífiques. Qüestionar el conegut per arribar-ho a conèixer realment, i obrir-se al desconegut per a crear, és la dinàmica pròpia de la IH. Actualment, l'actitud investigadora no sols és necessària en certes especialitats, sinó en totes les activitats i per part de tothom, si no volem acabar desplaçats per màquines, més potents que nosaltres a l'hora de simplement usar coneixements, incloses les llengües.

Capacitat d'alliberament És la capacitat central del que abans he anomenat intel·ligència alliberadora. Entenent que alliberar no vol dir negar sinó no estar sotmès. La represento amb el dit polze que ja els romans usaven com signe de vida o mort referit als gladiadors. Però actualment ho és per a tota la humanitat. És la capacitat d'acabar amb tota submissió, interna o externa. Interna o relativa a l'ego, format per desitjos, expectatives i temors, però també alliberar-se de l'aferrament a les pròpies emocions, coneixements i pensaments. I alliberar-nos de la submissió externa als mecanismes de dominació de la actual societat d'explotació.

Intradependència de les CCC No podem entendre ni exercir be cap d'aquestes CCC sense tenir molt present la seva intradependència: el concurs de les altres en cada una d'elles. Vegem-ho molt breument. Sense el concurs de l'interès, les altres CCC no tindrien l'energia per actuar. I sense el bon funcionament de la resta de CCC, sobretot de la investigació i l'alliberament, l'interès es redueix als instints animals i, mogut per desitjos, expectatives i temors no es dirigeix vers la realitat sinó vers l'ego. Aleshores esdevé miop, egoista i corromp la resta de CCC: la comunicació no pot ser sincera, la simbiosi esdevé dominació, la investigació es posa al servei del millor postor i l'alliberament ens fa insaciables. La simbiosi es fonamenta en l'interès comú i la comunicació confiada, i així pot assolir nivells de simbiosi com les nacions, inassolibles pels altres animals. Interès comú, comunicació, simbiosi i l'alliberament de l'egoisme individualista, fan possible la investigació i corresponent creativitat en equip, que hauríem de valorar per sobre de la individual en un món tan complex, incert i canviant, on l'individu esdevé cada cop més impotent. Així disminuiria la pressió per la productivitat de la recerca individual, tant perniciosa a la qualitat i creativitat d'aquesta. Fa uns anys la investigació sobre la qualitat de les publicacions en revistes de medicina, va rebel·lar que el 85% dels resultats publicats no eren del tot fiables. La investigació cal que la dirigeixi un fort interès per la realitat, la compassió i l'amor en lloc de la pura curiositat. Aquesta es posa fàcilment al servei de la plutocràcia i l'imperialisme, com mostra la mateixa història de les Tecnociències (TC). La curiositat tant pot curar el càncer com fer la bomba atòmica, anar a la lluna, com deixar en segon lloc la investigació de la malària. Per resumir aquesta intradependència de les CCC, cal ressaltar la importància de l'alliberament, del dit polze de la mà creativa. Aquest dit fa pinça amb tots els altres dits, els potencia al màxim. Així l'interès pot arribar al seu grau més alt, la compassió i l'amor incondicionals; la comunicació pot ser sincera i confiada fins a la comunió en el silenci; la simbiosi subsidiària esdevé unitat en l'amor i servei; la investigació assoleix el grau més alt de creativitat en equip i es posa al servei de tota la humanitat.